

[Christmas Møller.]

der i Valutaudvalget enten fra Partiet Venstres eller fra vor Side blev krævet angivet en bestemt Dag, hvor Tvangsaffæringen skulde ophøre.

Venstres Medlemmer stillede sig paa eet Standpunkt, Landstingsmand Lange og jeg paa et andet. Vi stillede os paa det Standpunkt, at vi sagde: For en stor Række Vares Vedkommende vil vi være villige til at gennemføre en importfordelende Ordning. For 2½ Maaned siden stillede vi nemlig i Valutaudvalget Forslag om, at gældende Toldsatser forhøjedes med 50 pCt., og tilføjede: Finansministeren skal snarest optage Forhandling med Rigsdagen om det af Handelsministeren fremskaffede Materiale angaaende disse Foranstaltninger, saaledes at den generelle Toldforhøjelse kan afløses af specielle Toldsatser for de enkelte Varegrupper. For 2½ Maaned siden stillede altsaa det konservative Partis Repræsentanter klart og tydeligt til Ministeren Forslag om, ad hvilke Veje vi mente man skulde gaa. Ministeren kan derfor ikke have Ret i hele den Fremstilling, som han her søgte at give af Forholdet, at Stillingen skulde være den, at de konservative Medlemmer af Valutaudvalget ikke havde været til at arbejde med. Den højtærede Minister mente, at Toldforslag maatte fremsendes fra Industriraadet og derefter gaa over til Ministeren. Det indvendte vi intet imod; Gang paa Gang — det vil Referaterne vise — søgte det konservative Partis Repræsentanter at faa Arbejdet i Gang, men Ministeren var overhovedet ikke villig hertil.

Jeg gentager, at nu, da der henvises til, hvad der er foregaaet i Udvalget, dels med Hensyn til Importcentralen, dels med Hensyn til Kronepolitikken, og man ogsaa søger at referere paa en Maade, jeg ikke kan godkende, saa opfordrer jeg atter Ministeren til at offentliggøre Referaterne af de Udvalgsforhandlinger, der har været ført, saaledes at Offentligheden kan dømme herom.

Naar den højtærede Minister med Hensyn til Kronepolitikken og hele den Debat, der har været ført her, siger, at der hos det konservative Parti ogsaa var en Usikkerhed og Uro herover, vil jeg deroverfor sige: Ingen kan være i Tvivl om, at det konservative Folkeparti i den Valutapolitik, der er ført, har gjort, hvad det kunde, for at Enighed kunde opnaas mellem Partierne. Ingen kan heller være i Tvivl om, at da vi gennemførte Toldændringerne af 30. Maj d. A., gennemførte vi dem i den Form, de fik og med hele den Afviklings Karakter

de fik, just for at finde Vej frem mellem forskelligartede Anskuelser.

Naar man paa det Tidspunkt ønskede, at den danske Krones Værdi skulde sænkes noget, saa ved enhver — det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har fuldkommen Uret i sin Paastand i modsat Retning —, at der aldrig nogen Sinde fra det konservative Folkepartis Side har lydt Tale om, at Kronen skulde gaa ned under 20 Kr. for et Pund Sterling, men tværtom, at hele Oppositionen i Valutaudvalget paa Grundlag af Loven af 30. Maj, og hvad dermed staar i Forbindelse, talte om en Kurs af ca. 19,50, den Kurs, som Handelsministeren selv var med til at gennemføre ved Tvangsaffæringens Bortfald, den Kurs, som man ikke paa nogen Maade havde krævet ved Tvang skulde gennemføres, hvis man havde ladet Tvangsaffæringen bortfalde.

Naar derfor ærede Medlemmer taler om, at den konservative Valutapolitik paa dette Omraade har været usikker, saa svarer jeg, at Sandheden er den, at man fra alle de Sider, der gennemførte Loven af 30. Maj d. A., søgte at naa til Enighed og som Følge deraf ogsaa bøjede Anskuelser ind imod hinanden, men ingen kan være i Tvivl om, at det konservative Folkeparti paa det Tidspunkt saalidt som paa noget tidligere Tidspunkt har indtaget det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skildrede, at Kronen skulde slaas ned, men tværtimod er gaaet ind for den Anskuelse, jeg har fremsat i Mødet i Fredags angaaende den Valutapolitik, som skulde føres fra Statens Side, at det just skulde være en Politik, som underbyggede Landets Valuta, saaledes at Spekulation paa den ene eller den anden Maade ikke kunde faa nogen Indflydelse.

Nu kommer Regeringen altsaa til den høje Rigsdag, denne Regering, der har søgt at angribe andre paa den Valutapolitik, som Regeringen Ord til andet selv har ført, nu kommer denne Regering, som har skrevet under paa en Lov, ifølge hvilken den har erklæret, at Valutacentralen skal bortfalde, nu kommer denne Regering, som for 2½ Maaned siden vidste, at der havde været et Flertal, om den havde faaet Overenskomst med os, saavel i dette høje Ting som i det andet høje Ting, nu kommer Regeringen, nu kommer det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og den højtærede Handelsminister og siger til Rigsdagen: Hvis vi ikke kan faa vort Forslag gennemført, det Forslag, der gaar videre end den Lov, vi har, og som vi har lovet at afvikle, som paa visse afgørende Punkter giver Ministeren en Bemyndigelse — den nu-